

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 116.100 van 19 februari 2003
in de zaak A. 111.508/VII-24.834**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten F. en R. COEL,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 15 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 5 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 27 november 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die, loco advocaten F. en R. COEL, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die, loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 2 augustus 2001 en verklaarde zich op 3 augustus 2001 vluchteling.

1.2. Op 3 augustus 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 september 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag geen verband hield met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Kosovo, meer bepaald uit Kacanik. Eind februari/begin maart 1999 zou u in Prishtina een vriend gaan bezoeken zijn. Op 3 maart 1999 zou u in de stad samen met uw vriend door de Servische politie tegengehouden zijn. Omdat u uw identiteitskaart niet kon tonen zou men u beiden meegenomen hebben naar de kelder van een woning in Prishtina, waar men u geslagen zou hebben. Daarna zou men u en uw vriend meegenomen hebben naar een woning buiten Kosovo, waar u twee maanden gevangengehouden zou zijn. Vervolgens zou u nog eens gedurende respectievelijk twee en vier maanden in twee andere woningen opgesloten zijn. Nadat de vader van uw vriend losgeld betaald had, zou u eind december 1999 door de politie naar Gjilan gebracht zijn, waar u vrijgelaten werd. Omdat u gehoord had dat uw familie zich in het buitenland bevond, zou u in januari 2000 naar Skopje (Macedonië) vertrokken zijn, waar u werkte en waar u verbleef bij familie. Af en toe zou u nog naar Kacanik zijn teruggekeerd. De woning van uw familie zou echter vernield zijn. De laatste twee maanden voor uw vertrek naar België zou u bij een nicht in Kacanik verbleven hebben. Vervolgens zou u naar België gekomen zijn, waar uw familie zich bevond. U vroeg hier op 3 augustus 2001 asiel aan,

waarbij u verklaarde een dag eerder het land binnengekomen te zijn. U beschikt over een kopie van uw geboorteakte en van uw (niet meer geldige) Joegoslavisch paspoort. Ondanks het feit dat de Servische troepen en autoriteiten zich uit Kosovo hebben teruggetrokken, wil u niet naar daar terugkeren omdat u er geen woning en geen werk hebt en omdat er veel criminaliteit zou zijn.

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende feiten of elementen hebt aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat u uw land van herkomst verlaten hebt omwille van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u alsnog bij een eventuele terugkeer naar Kosovo een dergelijke vrees zou dienen te koesteren. U stelde immers vóór uw vertrek naar België zonder problemen gedurende twee maanden bij een nicht in Kacanik (Kosovo) verbleven te hebben (p. 6 van het verhoorverslag). U vertrok uit Kosovo om uw familie in België te komen vervoegen (p. 2 van het verhoorverslag). Ook in het kader van de door uw ouders, K. en M. R. ingediende asielaanvraag werd echter door het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen. Wat het door u aangehaalde gebrek aan onderdak en aan werk betreft, dient er op gewezen te worden dat het hier problemen betreft van louter socio-economische aard, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen hebt aangebracht die er op wijzen dat u, indien u in Kosovo geconfronteerd zou worden met enige vorm van criminaliteit, geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de ter plaatse aanwezige lokale en internationale autoriteiten."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel aanvoert dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen in strijd met haar wettelijke opdracht en dat er sprake is van machtsafwendings; dat de verzoekende partij stelt dat de commissaris-generaal zich in zijn beslissing heeft beperkt tot de vaststelling dat haar asielaanvraag "kennelijk ongegrond zou moeten worden verklaard omdat sedert de U.N.O.-resolutie nr. 1244 de dato 10 juni 1999 de Servische troepen het grondgebied van de provincie Kosovo zouden hebben verlaten en de toestand van oorlog niet meer zou bestaan", terwijl "de Servische troepen terugkeerden (...) met het oog op het 'beschermen' van de Servische bevolking" en er "dagelijks afrekeningen plaats grijpen" die nauwelijks kunnen worden verhinderd door de internationale gemeenschap; dat de verzoekende partij verder opmerkt dat zij "de problematiek van de Albanezen in Kosovo (...) in detail (heeft) geschetst" en dat deze wordt bevestigd door talloze bronnen; dat er volgens de verzoekende partij sprake is van een "blijkbaar van bovenaf opgedragen politiek tegenover asielzoekers uit de voormalige republiek Joegoslavië";

Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending inroept van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de zorgvuldigheidsplicht, doordat de commissaris-generaal zijn beslissing heeft genomen op grond van "loutere vergelijking van de verklaringen (...) met een resolutie van de U.N.O. zonder de situatie te velde concreet na te kijken", doordat "wat (...) essentieel is in het dossier buiten beschouwing wordt gelaten" en doordat haar beweringen niet werden onderzocht en getoetst aan "algemeen bekende informatie en beschikbare rapporten van humanitaire internationale organisaties";

Overwegende dat de commissaris-generaal heeft besloten tot de onontvankelijkheid van de asielaanvraag van de verzoekende partij omdat zij vóór haar vertrek naar België gedurende twee maanden zonder problemen bij familie in Kosovo verbleef, zij verklaarde Kosovo te hebben verlaten om haar familie in België te komen vervoegen, het door haar aangehaalde gebrek aan onderdak en werk problemen van socio-economische aard zijn die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en omdat de verzoekende partij geen gegevens heeft aangebracht die er op wijzen dat zij geen bescherming zou kunnen krijgen van de lokale en internationale autoriteiten in geval zij het slachtoffer zou worden van criminaliteit;

Overwegende dat de verzoekende partij er zowel in haar eerste als in haar tweede middel verkeerdelijk vanuit gaat dat de bestreden beslissing enkel is gebaseerd op het bestaan van resolutie 1244 van de Verenigde Naties en het beëindigen van de oorlog in Kosovo; dat, voor zover de verzoekende partij, door op te werpen dat de situatie in Kosovo nog steeds onstabiel is, het motief betwist dat zij bescherming tegen eventuele criminaliteit kan bekomen van de lokale en internationale autoriteiten, moet worden opgemerkt dat het niet volstaat te verwijzen naar een algemene toestand in het land van herkomst zonder aan te tonen dat er geen bescherming kon worden bekomen van de daar aanwezige autoriteiten; dat niet wordt aangetoond dat de commissaris-generaal bij het nemen van zijn beslissing onzorgvuldig zou zijn tewerk gegaan, noch dat er sprake zou zijn van machtsafwending; dat het eerste en het tweede middel niet gegrond zijn;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij tenslotte in een derde middel aanvoert dat er sprake is van machtsafwending, doordat de verwerende partijen “op flagrante wijze de feitelijkheden miskennen”; dat de verzoekende partij stelt dat de commissaris-generaal perfect op de hoogte is van de toestand in de voormalige republiek Joegoslavië en in Kosovo in het bijzonder, dat hij weet dat de toestand daar bijzonder gespannen is en de KFOR vredesmacht de situatie niet volledig onder controle kan houden; dat volgens de verzoekende partij de beslissing een politieke beslissing is “die strak de lijn volgt van de beleidslijnen die de regering heeft bepaald en die zonder meer stelt dat er sedert resolutie 1244 van de UNO geen vluchtelingen meer worden aanvaard uit de provincie Kosovo”; dat zij meent dat in dergelijke omstandigheden geen onafhankelijk en ernstig onderzoek kan worden gedaan;

Overwegende dat er slechts sprake kan zijn van machtsafwending wanneer een bestuursoverheid de bevoegdheid welke haar door de wet is verleend met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang, gebruikt om een ander doel na te streven en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de betrokken bestuurshandeling; dat de beschouwingen en beweringen die de verzoekende partij naar voor brengt, niet aantonen dat er sprake zou zijn van machtsafwending; dat uit de bestreden beslissing bovendien blijkt dat de commissaris-generaal de asielaanvraag van de

verzoekende partij in concreto en op zorgvuldige wijze heeft onderzocht; dat het derde middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.